



GAZETA GDANŃSKA

10
FEN.

Nr. 231 ABCDE

Poniedziałek, 10 października 1938

Rok XLVIII

Aleksandrów Kujawski, Brodnica, Bydgoszcz, Chełmno, Chojnice, Sdańsk, Gdynia, Grudziądz, Inowrocław, Kartusy, Kościerzyna, Lipno
— — — Nowe-Miasto, Rybin, Sępólno, Starogard, Swiecie, Szubin, Tczew, Toruń, Tuchola, Wąbrzeźno, Wejherowo, Wyrzysk — —

Wielkie Pomorze pod znakiem Zjednoczenia Narodowego

10.000 osób wzięło udział w manifestacji toruńskiej

Od wczesnego ranka od strony dworca, a także z poszczególnych dzielnic miasta ciągnęły delegacje i oddziały O. Z. N. na Bydgoskie Przedmieście — do „Tivoli“, miejsca zbiórki. Punktualnie o godz. 9 począł się ustawiać długi wąż pochodu.

Jesienna pogoda uczyniła dla wczorajszej niedzieli łaskawy wyjątek. Po słotach dni ostatnich bezdeszczowa pogoda aczkolwiek przy nieco zachmurzonym niebie była prawdziwym „darem niebios“.

ZBIÓRKA NA BYDGOSKIM PRZEDMIEŚCIU

Wreszcie o godz. 10,15 ruszają. Na czele orkiestra, za nią członkowie Rady Okręgowej Pomorskiego Okręgu Obozu Zjednoczenia Narodowego pod przewodnictwem prezesa mec. Kazimierza Tomaszewskiego, dalej umundurowana kompania Związku Młodej Polski, oraz kolejno delegacje poszczególnych obwodów OZN z nader licznie reprezentowanym pod przewodnictwem prezesa Jonasa, miejscowym obwodem Toruń-miasto.

Pochód ustawił się na ul. Szerokiej czołem do Łuku Cezara, ostatnie szeregi zaś daleko poza Okólną drogą koło Urzędu Wojewódzkiego i Dyrekcji Kolejowej sięgały w głąb Bydgoskiego Przedmieścia. Według obliczeń obserwatorów w pochodzie stanęło 3500 osób.

DEFILADA PRZED SZEFEM OBOZU

Tymczasem przed ubraną w barwy narodowe i emblematy OZN trybuną na Rynku Staromiejskim opodal Ratusza na vis a vis „Dworu Artusa“ zatrzymuje się samochód. Wysiada gen. Stanisław Skwarczyński, szef Obozu Zjednoczenia Narodowego w asyście prezesa okręgu oraz szefa propagandy OZN wiceproku-

ratora T. Żenczykowskiego. Za chwilę pochód rusza do defilady.

Orkiestra ustawia się przed trybuną. Pierwsza przechodzi Rada Okręgowa, która następnie zajmuje miejsca na trybunie. A teraz w takt melodii wojskowych za kompanią Związku Młodej Polski przechodzą obwody za obwodami. Wznoszą okrzyki:

- Niech żyje Polska.
- Niech żyje szef Obozu gen. Skwarczyński.

Zapał maszerujących udziela się tłumom.

A pochód płynie jak rzeka. Ponad głowy maszerujących wznoszą się transparenty z czołowymi hasłami Obozu oraz tablice z nazwami poszczególnych obwodów.

Szef Obozu uśmiechem dziękuje za owację. Na wszystkich twarzach radość i wesele.

— Jesteśmy liczebnie potęgą, a zjednoczenie narodu po stokroć pomnaża naszą siłę.

Wreszcie kończy się długi łańcuch pochodu. Defilada skończona. Szef Obo-

zu uściskiem dłoni dziękuje mec. Tomaszewskiemu za piękną defiladę okręgu pomorskiego.

Tu trzeba zaznaczyć, że wśród partii politycznych nie ma żadnej, w której poszczególne warstwy społeczeństwa byłyby tak równomiernie reprezentowane. Obok zamożnego rolnika siedzi małorolny, kupiec, rzemieślnik, urzędnik, robotnik, przedstawiciele zawodów wyzwolonych. Wszyscy jedną myślą zjednoczeni, wszyscy, sobie bliźsi i równi.

(Ciąg dalszy na str. 3).

Pomorze musi być warownią

Przemówienie szefa Obozu gen. Skwarczyńskiego

„Panie Ministrze, Szanowne Obywatelki, Obywatele!

Gdy stać przed Wami Pomorzanami, to tak, jak każdy Polak, gdy znajdzie się na tej ziemi, czuje wzruszenie, któremu nikt z nas oprzeć się nie może. Rozmaite są powody tego wzruszenia.

Powodem jest wasza piękna ziemia pomorska, te lasy, pagórki, jeziora t. zw. Szwajcarii Kaszubskiej, która pięknem swoim i urokiem ciągnie każdego turystę, daje temat wielu artystom do twórczości literackiej, malarskiej czy innej. Drugim nieodpartym i silniejszym jeszcze urokiem jest morze, którego piękno i urok oplewali nasi artyści z Żeromskim na czele.

Czar morza działał nie tylko na dusze i umysły artystów. Każdy z nas tu obecnych na sali napewno w latach swej wczesnej młodości marzył o przygodach marynarza, walczącego z potężnym ży-

wiołem oceanu. I dziś napewno synowie Wasi marzą o urokach zdobywczych przygód, których mogą doznać w służbie marynarki wojennej, czy handlowej.

Ten urok Ziemi Kaszubskiej, ta poezja morza przyciągają nasze serca.

Ale nie tylko to jest powodem wzruszenia każdego Polaka, gdy wstępuje na ziemię pomorską. Są i inne tego przyczyny, zupełnie realne, zupełnie konkretne.

Wielkie Pomorze, ten obszar polskiej ziemi, prowadzącej nas do morza, jest łącznikiem całej Polski z naszym oknem na świat — wybrzeżem morskim.

Okno to posiada obrzymie i doniosłe znaczenie dla naszego przemysłu i handlu, dla całokształtu naszego życia gospodarczego. Przez nie prowadzi wielka droga naszej ekspansji narodowej i o nie opierają się mocno nasze dążenia do uzyskania kolonii (oklaski).

Oto te dwa elementy: uczuciowy i rozumowy, które powodują w duszy każdego Polaka szczególne wzruszenie, gdy myśli i mówi o ziemiach Wielkiego Pomorza. Wzruszenie to potęguje się, gdy na ziemi pomorskie wkraczamy. Z tych pierwiastków rodzi się w świadomości każdego Polaka głębokie przeświadczenie, że Pomorze, ta ziemia łącząca Rzeczypospolitą z morzem, jest naszym wielkim skarbem narodowym (oklaski).

Fakt ten posiada również wielkie znaczenie dla samego Pomorza. Pod rządami zaborcy nie posiadało ono tego znaczenia i siły gospodarczej, jakie dziś w Polsce uzyskało i z każdym dniem powiększa.

Podkreślić wreszcie należy, że odwiecznie polskie Pomorze jest terenem o dużej zwartości narodowej, jest ziemią, posiadającą jeden z najmniejszych w Polsce procentów mniejszości.

Patrząc na waszą ziemię pod kątem podstawowych zasad naszej ideologii — szeroko pojętej obronności państwa — dochodzimy do przekonania, że zarówno ze względów uczuciowych jak i z przyczyn gospodarczych Pomorze musi być warownią (oklaski). Warownią nie tylko w znaczeniu czysto wojskowym, lecz także warownią polskiego ducha (oklaski).

Każdy Pomorzanie musi być zawsze gotów, zawsze uzbrojony. Gdy wszyscy razem staniami, ramię przy ramieniu i skupimy swoje siły, to nie tylko pomnożymy wysiłki własnych, codziennych wysiłków, lecz stworzymy mocne i zwarte zaplecze dla naszej niezwyciężonej armii. W tym leży wielka siła zjednoczenia narodu.

Wiemy wszyscy i z serca to czujemy, że gdyby zaszła tego potrzeba, współdziałanie narodu z armią będzie zawsze jak najściślejsze, ofiarne i niezawodne (oklaski).

Sądzę, że będę wyrazicielem wszystkich zgromadzonych, gdy wzniosę okrzyk: Najjaśniejsza Rzeczypospolita Polska, Jej Prezydent prof. Ignacy Mościcki, nasza Armia i Jej Naczelny Wódz Marszałek Śmiały-Rydz — niech żyją!

Min. Beck na Śląsku Zaolzańskim

CIESZYN. Wiadomość o przyjeździe ministra spraw zagranicznych Becka dotarła do Cieszyna w późnych wieczornych godzinach i od razu zelektryzowała całe miasto. Od rana na ulicach zaczęły się gromadzić liczne tłumy publiczności. Wzdłuż całej trasy, którą miał przejeżdżać min. Beck, utworzył się samorzutnie gęsty szpaler. Ratusze po obu stronach Olzy udekorowane były sztandarami i portretami gościa.

Przed przyjazdem pociągu na dworcu w Cieszynie zgromadzili się przedstawiciele władz wojskowych i cywilnych — przybył dowódca samodzielnej grupy operacyjnej „Śląsk“ gen. Bortnowski w towarzystwie gen. Malinowskiego ze sztabem, wojewoda śląski dr. Grażyński, wicewojewoda Malhomme.

O godz. 9,41 na dworzec cieszyński zajechał pociąg, wiozący ministra Becka. Po przywitaniu się z gen. Bortnowskim, przedstawicielami władz, panu mini-

strowi zameldował się komendant oddziału Legionu Zaolzia.

Pana ministra powitali przemówieniami burmistrz połączonego Cieszyna Halfar, starosta frysztacki dr. Wolf i ks. pastor Berger.

Pan minister Beck dziękując za serdeczne powitanie, zaznaczył, że to, co usłyszał sprawia mu wielką radość, bez żadnej bowiem przykrości powierza dalszą opiekę nad Zaolziem w walczące i niezawodne ręce gen. Bortnowskiego, który na rozkaz Naczelnego Wodza otoczył tę ziemię zbrojnym ramieniem Rzeczypospolitej.

„Wolę — dodał minister Beck — być tu gościem gen. Bortnowskiego, niż konsulem Rzeczypospolitej“.

Wśród niemilkących okrzyków na jego cześć, p. Minister wsiadł do samochodu a zgromadzone przed dworcem tysiączne tłumy zgótowały mu żywiołową owację. Samochodowi ministra przez cały czas przejazdu przez miasto towa-

rzywały radosne okrzyki. Cała trasa przejazdu zarzucona była kwiatami. Pan minister przybył do siedziby sztabu dowództwa samodzielnej grupy operacyjnej „Śląsk“ i odbył tam półgodzinną konferencję z dowódcą tej grupy gen. Bortnowskim, po czym udał się na plac swego imienia. W czworobok ustawiona czekała tu młodzież cieszyńska szkół średnich. Przy wejściu do dawnego czeskiego magistratu barwną plamę tworzyli górale w swych charakterystycznych strojach. W chwili przybycia pana ministra rozentuzjasmowana młodzież przerwała kordony i otoczyła zwartym kołem pana ministra. Okrzyki i oklaski trwały do chwili, gdy pan minister wsiadł znów do samochodu, aby udać się w dalszą podróż po nowoodzyskanej części Rzeczypospolitej.

Z Cieszyna p. min. Beck w towarzystwie wojewody śląskiego dr. Grażyńskiego udał się do Trzyńca, gdzie zwiedził (Ciąg dalszy na stronie 2-giej)

urządzenia hut, po czym odjechał do Jabłonkowa. Choć program pobytu p. ministra na Śląsku za Olzą nie przewidywał żadnych postojów, na ulicy Marszałka Śmigłego-Rydza w Trzyńcu zebrały się tak liczne tłumy, iż pan minister wysiadł ze samochodu. Panu ministrowi zameldował się burmistrz Trzyńca, zasłużony działacz polski na Zaolziu p. Kajzer, w imieniu społeczeństwa przemówienie powitalne wygłosił ks. pastor dr. Michejda. Z widocznym wzruszeniem mówca oświadczył, iż Trzyńciec jest miastem polskim a nieliczne ślady niewoli, które dotąd jeszcze pozostały, będą w krótkim czasie zatarte. „Nie przynieśliśmy ze sobą chleba, ani soli — oświadczył mówca — jak zwykle na powitanie, lecz gdybyśmy mogli, tobyśmy rozdali nasze pierś i ofiarowali panu ministrowi nasze polskie serca“.

Uproszony przez przedstawicieli ludności min. Beck zabrał głos, wygłaszając

następujące krótkie przemówienie: „Do niedawna jako minister spraw zagranicznych Rzeczypospolitej zajmowałem się organizowaniem opieki nad wami, Polakami z krwi i kości, którzyście znajdowali się poza granicami naszego państwa. Nie mogłem sobie odmówić tego szczęścia, aby uściśnąć wasze ręce dziś, kiedy wszelkie moje upraw-

nienia w stosunku do was znikły ku mej największej radości, i kiedy pan wojewoda reprezentował będzie władzę Rzeczypospolitej Polskiej na tym terenie. Jest to najszczęśliwsza forma utraty mej władzy, jaka mnie spotkała“.

Przemówienie swe zakończył pan minister okrzykiem „Niech żyją Polacy z za Olz“.

Wojska polskie we Frysztacie

CIESZYN. Wojska polskie wkroczyły w sobotę rano do Frysztatu. Mimo silnego deszczu na ulicach stały nieprzerwane tłumy, które witały wojsko polskie z nieopisanym entuzjazmem.

Gen. Bortnowskiego powitał burmistrz Frysztatu ks. Twardzik, po czym odbyła się wspaniała defilada całej dywizji. Defiladzie i entuzjazmowi tłumów przyglądał się z trybuny, bawiący przypadkowo w Frysztacie attache angielskiej

ambasady w Warszawie plk. Hardy.

Znakomita postawa żołnierzy wywarła na wszystkich olbrzymie wrażenie. Frysztat przeżywał swój historyczny dzień. Wojsko jest dziś najmiłszym gościem ludności, która prześciga się w usługach dla oficerów i żołnierzy. Na ulicach raz po raz wybuchają spontaniczne owacje na cześć oddziałów wojskowych, a nawet pojedynczych żołnierzy i oficerów.

Hołd wodzom Narodu oddał wczoraj Związek Rezerwistów

WARSZAWA. Wczorajsza niedziela upłynęła w Warszawie pod znakiem dorocznego święta armii rezerwowej „Dnia rezerwisty“.

Uroczystości rozpoczęły się mszą polową, odprawioną o godz. 10 na placu Marszałka Piłsudskiego przed zbudowanym tam dużym ołtarzem polowym.

Na placu ustawiły się w kilku rzutach kompanie Zw. Rezerwistów, „Rodzina rezerwistów“, kompanie nieumundurowane i klub motorowy Zw. Rezerwistów w liczbie przeszło 100 członków na motorach.

się w sali Rady Miejskiej uroczysta akademicka, podczas której odczytano tekst „Oddania hołdu Wodzom Narodu“ Bolesławowi Chrobremu, Władysławowi Łokietkowi, Władysławowi Jagielle, Stefanowi Batoremu, Janowi Zamoyskiemu, Stanisławowi Żółkiewskiemu, Karolowi Chodkiewiczowi, Stefanowi Czarnieckiemu, Janowi Sobieskiemu, Tadeuszowi Kościuszce, Henrykowi Dąbrowskiemu, ks. Józefowi Poniatowskiemu,

Romualdowi Trauguttowi i Marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu.

„Józef Piłsudski — Pierwszy Marszałek Polski — tak brzmi tekst hołdu, — niezmordowaną pracą całego żywota i potęgą swego geniuszu Ojczyznę naszą z mroków niewoli wyprowadził. Twórca armii odrodzonej Rzeczypospolitej i Jej Wódz zwycięski, rycerz bez skazy — zmarł ciąłem, lecz duch Jego żyje w sercach naszych i wiecznie żyć będzie“.

Posiedzenie Rady Ministrów w sprawie przejęcia Śląska Cieszyńskiego

WARSZAWA. W niedzielę, dn. 9 bm. w godzinach popołudniowych odbyło się pod przewodnictwem premiera gen. Sławoja Składkowskiego posiedzenie Rady Ministrów, poświęcone zagadnieniom prawnym, związanym z przejęciem odzyskanych ziem Śląska Cieszyńskiego.

W pierwszym rządzie przyjęto projekt dekretu Prezydenta Rzplitej o zjednoczeniu odzyskanych ziem Śląska Cieszyńskiego z Rzeczypospolitą Polską, a

następnie projekt dekretu Prezydenta Rzplitej o rozciągnięciu mocy obowiązującej niektórych aktów ustawodawczych na odzyskane ziemie.

Artykuł 1 projektu dekretu o zjednoczeniu odzyskanych ziem Śląska Cieszyńskiego z Rzeczypospolitą Polską brzmi:

Odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego są nierozdzieloną częścią Rzeczypospolitej Polskiej.

Ministrowie słowaccy wchodzą do rządu praskiego

PRAGA. Prezes rady ministrów gen. Syrovy, jako pełniący obowiązki prezydenta republiki, podpisał dekret nominacyjny członków autonomistycznego rządu słowackiego. Mianowani zostali następujący ministrowie: M. Czerniak, b. minister rządu praskiego, prof. gimnazjum matematyczno - przyrodniczego w Bratysławie, P. Teplanski, poseł do

parlamentu, J. Lichner, poseł do parlamentu i dr. F. Durczanski, adwokat w Bratysławie.

Projekt ustawodawczy, dotyczący organizacji władzy wykonawczej na ziemi słowackiej, przewiduje, że ministrowie słowaccy są jednocześnie członkami rządu w Pradze.

Prace nad reorganizacją szkolnictwa na Śląsku Zaolzańskim. Czescy nauczyciele uciekli

KATOWICE. W miarę obejmowania przez armię polską coraz to dalszych miejscowości Śląska Zaolzańskiego, odbywa się równocześnie stopniowo przejmowanie przez władze szkolne istniejących już instytucyj szkolnych wszelkiego typu i rozpoczynają się prace nad zorganizowaniem polskiego szkolnictwa.

Organizacja szkolnictwa na Śląsku Zaolzańskim, niezależnie od prac, prowadzonych w urzędzie wojewódzkim śląskim, zlecona jest i prowadzona przez specjalną 3-osobową komisję oświecenia publicznego, czynną w Cieszynie. Na zajętych terenach nauka w szkołach z

polским językiem nauczania prowadzona jest bez przerwy. Ogłoszono obecnie dodatkowe wpisy do szkół powszechnych z polskim językiem nauczania.

Nauka w szkołach z czeskim językiem nauczania uległa przerwie ze względu na ucieczkę stałego dotychczasowego personelu nauczycielskiego. Władze szkolne uczynią wszystko, aby naukę we wszystkich szkołach na Śląsku Zaolzańskim podjąć na nowo w czasie możliwie najkrótszym, po przeprowadzeniu koniecznej korekty dotychczasowych programów nauczania.

Ciekawe wynurzenia „Gauleitera“ Forstera

W ramach odbywającego się w Gdańsku tygodnia narodowo-socjalistycznego, odbyły się onegdaj wieczorem w Strzelnicy i Hali Sportowej dwa wielkie zebrania demonstracyjne. Na obu zebraniach przemawiał Gauleiter Forster, który zaznaczył m. in., że niemiecyzna w Gdańsku i jego charakter narodowo-socjalistyczny są nazwusze zabezpieczone, że walka o niemiecyznę w Gdańsku jest już w zasadzie zakończona, że jednak nie powinna ustać walka przeciw żydowskiemu bolszewizmowi. Gauleiter Forster zakończył swoje przemówienie

stwierdzeniem, że Gdańsk musi zostać twierdzą narodowego socjalizmu.

40 tys. książek dla szkół powszechnych.

Pragnąc uczcić historyczną chwilę przyłączenia Śląska za Olzą do Rzeczypospolitej a zarazem przyjść z pomocą niezamożnej dziedwie szkół powszechnych nowej części Śląska, Dyrekcja Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych we Lwowie przyznała dnia 3 października br. do dyspozycji Wojewody Śląskiego 40.150 bezpłatnych egzemplarzy podręczników, książek i pomocy naukowych dla szkół powszechnych.

Ważne dla mieszkańców wsi pomorskiej

Zapisujmy młodzież wiejską do Uniwersytetu Ludowego T. C. L. w Bolszewie.

Wiedź jest potęgą tylko wtedy, gdy w niej działają ludzie światli — a tych wychowuje Uniwersytet Ludowy T. C. L. w Bolszewie.

5-miesięczny kurs męski rozpoczyna się 3 listopada. Zgłoszenia kierować do Uniwersytetu Ludowego T. C. L. w Bolszewie p. Wejherowo, który wysyła prospekty i udziela wyjaśnień.

Hojny dar przemysłowca warszawskiego dla Aeroklubu Warszawskiego

WARSZAWA. Wczoraj na lotnisku mokotowskim odbyła się uroczystość przekazania Aeroklubowi Warszawskiemu 3 samolotów RWD 17 ufundowanych przez przemysłowca warszawskiego p. Juliusza Glassa.

Przed przekazaniem samolotów odbyła się uroczystość przekazania Aeroklubowi Warszawskiemu balonu ufundowanego przez Związek Polskich Olejarni.

W projekcie czeski konsulat w Cieszynie

MOR. OSTRAWA. „Moravsko Slerski Denik“, organ czeskiej prawy, domaga się natychmiastowego wysłania do Cieszyna agenta konsularnego, wyposażonego we wszystkie kompetencje władz konsularnych.

Czesi sami dążą do wymiany ludności

PRAGA. Prasa czeska wyraża przekonanie, że wobec znacznego okrojania terytorium czechosłowackiego i zmniejszenia skutkiem tego możliwości egzystencji dla obywateli narodowości czeskiej, koniecznym jest wysiedlenie z obecnych granic republiki wszystkich cudzoziemców i tych dotychczasowych obywateli czechosłowackich, którzy — będąc przynależni do terytoriów odstąpionych, na będą ipso facto obywatelstwo inne.

Misja brytyjska u króla Włoch

RZYM. Król Wiktor Emanuel przyjął w swej rezydencji w San Ressere misję brytyjską z generałem lordem Cavan na czele, przybyłą do Włoch w celu zwiędzenia angielskich cmentarzy wojen-

Trzy języki na Olimpiadzie w Helsinkach

Według przepisów olimpijskich, wyniki igrzysk muszą być ogłaszane — poza językiem kraju, w którym się odbywają — przynajmniej jeszcze w języku angielskim. Ze względu na to, że w Finlandii znaczna część mieszkańców posługuje się językiem szwedzkim, organizatorzy XII Igrzysk Olimpijskich w Helsinkach zdecydowali, iż wszystkie wyniki podawane będą do wiadomości widzów w języku fińskim, szwedzkim i angielskim.

Szwajcarii przeciw „konkursom piękności“

GENEWA. Szereg organizacji społecznych i religijnych Szwajcarii wystąpił ostatecznie z racji urządzanego w jednym z lokali tanecznych Genewy konkursu piękności z ostrym protestem przeciw tego rodzaju imprezom. Urządzanie podobnych widowisk — mówi protest — jest poniżaniem godności kobiety, ubóstwianiem piękności czysto ludzkiej i stanowi poważne niebezpieczeństwo dla przyszłości młodzieży, dlatego też nigdy w Szwajcarii nie może się już powtórzyć. (KAP).

Japończycy w Wutajszan i Loku

TOKIO. Wojska japońskie zajęły Wutajszan, siedzibę chińskich władz administracyjnych na północnym wschodzie prow. Szansi.

Agencja Domei donosi dalej, że wojska japońskie wkroczyły do miasta Loku, położonego o 40 km na zachód od Tcian na linii kolejowej Kiukiang—Nanczang. Miejscowość ta ma duże znaczenie ze strategicznego punktu widzenia, gdyż przez zajęcie jej zagrożeni Japończycy nad wszystkimi drogami, prowadzącymi od strony południowo-wschodniej w kierunku Hankou.

Delegacja amerykańskiego Fida'u przybywa do Gdyni

W dniu 11 bm. pociągiem o godz. 15.25 przybywa do Gdyni delegacja amerykańskiego Fida'u w osobach prezesa p. Nathaniela Spera oraz p. mjr. Beniamina Anuskiewicza. Delegację będzie gościł zarząd powiatowy Zw. Powst. i Woj. w Gdyni.

Pociąg w ogniu bomb

BARCELONA. Pociąg pasażerski, jadący do Barcelony, bombardowany był niedaleko San Vicente de Calders. Jest podobno około 60 zabitych i 100 rannych. Bombardowania dokonał wodnosamolot powstańczy.

W nocy na niedzielę 10 samolotów powstańczych bombardowało gwałtownie Barcelonę. Urzędowe obliczenia dotychczasowe podają liczbę 10 zabitych i 4-ch rannych, z intensywności jednak bombardowania wnosić można, że liczba ofiar jest większa.

